

Nemes Z. Márió

Hideg nosztalgia

Magyarósi Éva: *Játék kegyetlen lányoknak*

● Deák Erika Galéria, Budapest
● 2009. február 6 – március 7.

A *Játék kegyetlen lányoknak* című kiállítás egy eddig kevésbé ismert oldaláról mutatja be az animációs filmjei révén elhíresült MAGYARÓSI ÉVÁT. A kiállítás törzsanyagát a művész nyolc, vegyes technikával készített nagyméretű képe alkotja, melyek a fiatal képzőművészeknél egyre jobban kitapintható „vissza a rajzhoz” utat követik (ez a tendencia már a tavalyi *Lenmechanika* című csoportos tárlaton¹ is markánsan képviseltette magát, elég ha Györffy László agytörmelék-ciklusára vagy Tarr Hajnalka munkáira gondolunk). Magyarósi művein női alakok keverednek meghatározhatatlan, sokszor fenyegető szituációkba. Tárgyakkal bíbelődnek vagy éppen növényné válnak – esetleg valami egészen mássá. A finoman ábrázolt transzmutációk a hasonló tematikában dolgozó Moizer Zsuzsa egyes sorozataira is emlékeztetnek, de

1 *Lenmechanika*. Ernst Múzeum, Budapest, 2008. július 10 – augusztus 31.

MAGYARÓSI ÉVA
A csalók is mind visszatérnek egyszer, 2009,
vegyes technika, papír, 150 × 175 cm

Magyarósi mindvégig megőrzi szuverenitását, ami annak köszönhető, hogy nem egyszerűen önismétlő sorozatban, hanem mindvégig *történetben* gondolkodik. Ez egyszerre előny és hátrány. A sugalmazott történet távollétével válik jelentéssé, az egyes jelenetek ennek a hiánynak az erőterében merevednek ki. A konceptuális „csonkaság” azonban a sikerületlenebb képeken görcsössé válik, ugyanis a különböző irányba tartó utalások zavaros narratívát eredményeznek, és nem képesek azt a szuggesztív hidegséget játékba hozni, mely jobb pillanataiban Magyarósi igazi erőssége.

A művészre jellemző rezignált elidegenülés nem a líraiság hiánya, hanem egyfajta megfogant, aztán abortált nosztalgia. Kísérteties és „borderline” minőségeveredés, mely hűvös eleganciával tárgyiasítja a szélsőséges indulatokat. A szentimentális címadás (pl. *Régi szép emlékek*) és a gyermeki-női motívumok puha elrövedést előlegeznek meg, míg az összhatás mindig „kilép” – akár a ragasztott felületek, akár a szét-tartó komponálás segítségével – a nárcisztikus giccs világából. Az egyes képek túlpörgése és „maszatos” jellege azonban arra utal, hogy ehhez az ugráshoz egyelőre túl nagy apparátusra van szüksége Magyarósinak.

A kiállítás egyik csúcspontjaként is értékelhető *A csalók is visszatérnek egyszer* című kép viszont

MAGYARÓSI ÉVA
Rajzok a homokban, 2009,
vegyes technika, papír, 158 × 215 cm

